

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 8 frt — kr.
Fél évre 5 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Ré fői szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvelei irodája Kaszincegy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kosuth-utca Volnich-palotában
Telefon szám 42.

Snylitrer soronként 30 krajona

Kuliszsa titkok.

Nem tudunk olyan naivak lenni, hogy elhigyük azt, amit bár tucizat számra írnak meg a lapok — hogy Ő felsége a Király, amikor most a három magyar miniszterrel a magyar alkotmányos élet fenntartásának lehetőségéről beszélt, többet ne mondott volna, mint azt, hogy tessék haza menni és kedélyes pourparler-kat tartani, — majd csak meggyógyul ettől a magyar alkotmány.

Nem tudunk felülni ezeknek a politikai hazugságoknak, nem tudjuk elhinni, hogy a Felsőggy irányította volna a magyar minisztereket Budapest felé, hogy ott tartanak ahol a mádi zsidó, — vagyis hogy kezdjék meg a békealkudozásokat.

Ugyan csak mi egyebet is csináltak eddigelé is a pártok?

Nem beszélünk ezuttal azokról a szélső-baliakkal, akik azt a jelszót indították utnak, hogy ők Bánffyval szóba nem állanak. Ezekkel Bánffy sem fog szóba állani és mindazonáltal mégis esetleg megcsinálják a békés egyezséget.

Ha ezek a szélsőbaliak mind olyan szentek volnának, olyan puritán férfiakból állnának, akik a világért se fogadnak el egy olyan mandátumot, amelyhez vesztegetések és egyéb választási visszaélések fűződnek, akkor talán megértenék a büszkeségüket, — de hát sajnos, nem vagyunk abban a helyzetben, hogy őket ilyeneknek kellene ismernünk.

Ha tehát ők Bánffyval szóba nem állanak, erre csak az a megjegyzésünk hogy arrogansnak lenni a legkönnyebb a világon, de igazságosnak lenni ez már nagyobb egyéni kvalifikációhoz van fűzve.

Ha tehát mindezek dacára majd ezek a nagy Cátók leszállnak arról a magas egyéni polcra és majd mégis szóba állanak Bánffyval (ami valószínűleg be fog következni) akkor — ott leszünk ahol a mádi zsidó, akiről már a fenti sorokban megemlékeztünk.

Következnek majd az újabb alkudozások és hajótörések.

A kormány kezében a korona bizalma, az ellenzékében az obstrukció ostroma.

Avagy képzelhető az, hogy ezen alku lesz a kohó, amelyben közügyeink megtisztulnak, amely kohó tüzeiben el fognak égni a korrupciónak Tisza Kálmán által hátrahagyott maradványai — hogy a megyei és közigazgatási basáskodás helyébe a tisztességes ügykezelésre és a választások tisztaságára nézve kötnék majd egy becsületes alku?

Mi azt hisszük, hogy ezekről a dolgokról lehetett szó a koronatanácsban mert lehetetlennek találjuk azt, hogy a Felsőggy ne igyekezett volna megtudni, hogy mi tulajdonképpen a bajok igazi kuttforrása és lehetetlen, hogy ne ezek orvoslására utalt volna?

És mégis mindezekről egy szó se lett volna?

Csupán csak azt mondotta volna a felség, hogy tessék csak haza menni és odahaza békét kötni?

Mit jelent ez az utasítás? Békét kötni azokkal, akik békülni nem akarnak, — békét kötni, amikor most készülnék harcra, ezt nem értjük. Békét kötni Molnár apáttal, Polonyi Gézával, Apponyiékkal és olyanokkal, a kik ahányan vannak annyifelé huznak?

Itt a békére való utasítást nem tudjuk a magyarázó szöveg nélkül megérteni.

Ezt a magyarázó szöveget bizonyára a közérdek szempontjából el kell hallgatniok a visszatért minisztereknek.

El fogják hallgatni, de a legközelebbi napok már teljesen le fogják huzni a leplet arról a titoktartásról és akkor talán meg fogjuk érteni, hogy hogyan történt az, hogy a mostani viszonyok között a békére utalni, — sőt talán a békét valósággal megkötni is lehet.

Óhajtható volna, hogy sikerüljön, de nem hisszük, hogy valaki is jót állana érte.

A nyomtatvány panama a kir. ügyészség előtt.

A kir. ügyészség lapunkban foglalt tudósítók nyomán amint a városházán értesülünk, tegnapelőtt hivatalos átiratot intézett a szabadkai rendőrséghez, hogy mi igaz abból, amit a lapok irtak, hogy a várost Tomics nagy őrszeg erejéig megkárosította és hogy a vizsgálat milyen stádiumban van?

Hogy miféle választ adott már eddigelé a főkapitányság, azt még nem tudjuk. Azt sem tudjuk, hogy egyáltalán adott-e már választ, de annyit bizonyosan tudunk és állítunk, hogy ez a Tomics-ügy sok embernek kellemetlenségeket fog okozni. Kellemetlenségeket fog okozni azoknak, akik úgy látszik, nincsenek tisztában felelősségükkel. Majd ha annak idejében rátérünk erre az ügyre és kimutatjuk majd, hogy miféle vétkes mulasztások okozták azt, hogy Tomics ezrekkel károsíthatta meg a várost és hiúsíthatta meg a feltétlenül bekövetkezendő kriminális vizsgálat eredményeit — akkor nagy meglepetések lesznek, amelynek éppen séggel nem fognak az illetők örvendeni.

Ebben az ügyben az altatás elve uralkodik. Húzzák-halasztják, altatják holott nyomban az ügyészségnek kellett volna átadni az egész ügyet. Kinek áll érdekében ez az eljárás, ki volt bűntársa Tomicsnak, — ki fél azoktól a következményektől, amelyek őt érik, — mindennek majd ki kell derülnie. Bizton hisszük, hogy a kir. ügyészség nem kíváncsiságból intézett kérdést a városházához és nem fog helyenyugodni abba, ha esetleg egy olyan választ kap, a mely megint csak egy újabb sibert ad a dolognak.

Mi szavatosságot vállalunk azért, hogy sem a belügyminiszter, sem az igazságügyminiszter ha megtudja a dolgok illető állását, egy percig nem tűri majd, hogy ez az ügy azonnali bírói vizsgálat nélkül maradjon.

Feltétlen bizalmunk van ahhoz, hogy kir. ügyészségünk majd tudni fogja kötelességét és most már rá bizzuk a többit!

Szinügyi mizériák. ✓

A szinügyi bizottság elnöke tisztéről lemondott. Azt mondja levelében hogy: „azon meggyőződés érelődött meg benne, hogy a szinügy előmozdítását és felvirágoztatását gátló viszonyok megszüntetésére, az ő ügyszeretete és munkássága a sajátos körülmények között nem elégségesek.”

Mik azok a sajátos körülmények? Melyek azok a gátló viszonyok? Legyünk őszinték.

A szinügyi bizottságban csupa intelligens, hogy úgy mondjam neves férfiak vannak, kiknek műveltsége, tehetsége, a szép jó és nemes iránti érzékétől más eredményeket várható városunk nagy közönsége.

Négy országgyűlési képviselő, egy országos nevű irók ülhetne (többek közt) ott a szinügyi bizottság ülésén; miként lehetséges tehát az, hogy ilyen férfiak támogatásával a szinügyi bizottság elnöke a szinügy felvirágoztatását előmozdítását gátló viszonyokat meg nem szüntetheti.

Autonom joggal van felruházva ez a bizottság. Hát hogy lehet az, hogy ezt a jogát megnyitálni engedje? Nagyságos uraim! És Önök tekintetes urak ott a bizottságban — komoly a kérdésünk és alázatos:

Sziveiken viselik Önök az ország harmadik városa egyetlen műintézetének érdekeit?

Vagy talán Kolompárovcis Bászó, vagy Pató Pál uramék vörös czeruzája körösztül húzhatja az Önök összes határozatait!

Mit törődünk mi azzal, hogy ki ennek a bizottságnak az elnöke? A bizottság a maga összességében mozdíthatja csak elő a szinügy felvirágozását.

Még most nincs késő. Fogjanak hozzá, szakítsanak egy fél órácskát drága idejükből — ha már elváltatták ezt a tisztséget — beszéljék meg komolyan, lelkiismeretesen — megérdemli tán a szinügy és megérdemli a közönség, mely estéről-estére eljár a színházba és vár-vár egy szebb, egy jobb jövőt!

Polgármesterünk vegye kezébe ez ügyet, az ő szava elegendő lesz arra, hogy ezt az áldatlan állapotot megszüntesse, az ő szava elegendő lesz arra is, hogy Szabadka városa olyan subvenciót adjon a jövő évek szinüzgatójának, amelynek fejében aztán joggal megkövetelheti, hogy olyan társulatot hozzon ide, mely a mi közönségünk kényes izlését kielégítse.

Pesti Iliás Lajos director oly társulatot szervezett, melylyel — ha egyes tagjai nem is feleltek meg a várakozásnak, — általánosságban meg van közönségünk elégedve, mert belátja, hogy oly kis színház mint a miénk s ily olcsó helyárak mellett: nagyobb, teljesebb társulatot nem kívánhat, ha nagyobb társulattal jön ide a director, az csak deficitet zárhatja a színház.

Arad, Debreczen, Szeged, Pozsony és más városok 2—3-szor annyi subvenciót ad, pedig a színházuk is nagyobb, közönségük is — mi az ország harmadik városa vagyunk, a szinügyi mizeriákon csak úgy segíthetünk, ha anyagilag hozzánk illően támogatjuk, illő subvenciót adunk a jövő év directorának és aztán megkövetelhetjük tőle, hogy teljes társulattal jöjjön ide.

A szinügyi bizottság nagyságos és tekintetes tagurai szívveljék meg ezt a dolgot és szóljanak hozzá, lapunk hasábjait szívesen bocsátjuk rendelkezésükre. n-k.

Különfélék.

— **Erzsébet szoborra.** Dungserszki Lázár szttamási nagybirtokos a fővárosban állítandó Erzsébet szoborra 1000 koronát küldött be dr. Balaton Óbecsei főszolgabíróhoz illetékes helyre juttatás végett.

— **Kiváncsiak vagyunk!** Egy helyben meginduló krajczáros újság ma délelőtt tette le a politikai kauzciót, de nem készpénzben, hanem a helybeli „Takarékpenztár és Zálogház-részvénytársaság”-nak betétkönyvével. Mi épenséggel nem szólunk hozzá ehhez a do-

loghoz és nem törődünk vele, hogy vajjon a politikai óvadékok ilyen törvényellenes formában elfogadják-e majd, hogyha éppen mi velünk nem történt volna meg az, hogy kényesítették bennünket arra, hogy az óvadékok készpénzben tegyünk le. Mi ennek meg is feleltünk. Nagyon kíváncsiak vagyunk tehát arra, hogy vajjon Bolits főjegyző helyettes ur mit fog proponálni ezen kérvény elintézésére nézve, mert tudvalevő dolog, hogy az ilyen ügyeket ő referálja. Reméljük, hogy azóta is nem változott meg a nézete és ami akkor törvényellenes volt, az most is törvényellenes. Erre az elintézésre tehát nagyon kíváncsiak vagyunk. És reméljük, hogy nem leszünk kénytelenek erre a tárgyra még egyszer visszatérni!

— **Táncmulatság.** A Bács-topolyai önk. társulati-terület 1899. évi január hó 22-én Magos Sándor vendéglőjének összes termében saját pénztára javára zártkörű táncvizalmat rendez.

— **Táncmulatság.** Az o-kanizsai ifjuság f. é. január hó 12-én a megalakítandó „ókanizsai ifjusági önképző kör” javára a szegedi cs. és kir. 46. gy. ezr. zenekarának közreműködésével a nagyvendéglő dísztermében zártkörű táncvizalmat rendez. Kezdeté esti 8 órakor. Beléplő díj: személyenként előre váltva 50 kr a pénztárnál 60 kr. Jegyek előre válthatók: Bérczi Mór, Kráhl Lajos, Bruck P. Pál és Jeney Ferencz urak üzleteiben. — Felülvizetése köszönettel fogadtatnak. — A táncvizalomban kizárólag csak a meghívottak vehetnek részt.

— **Körözött kereskedő.** Nemrég megirtuk, hogy R a d ó Iszó helybeli divatárú kereskedő hitelezőinek megkárosításával megszökött. A hitelezők már be is adták ellene a feljelentést s a rendőrségtől kérték a köröztetését Hegedűs kapitány tegnap el is rendelte a körözését.

— **Mire megvélünk.** Egy 90 esztendősen öreg ur Z. V. volt ügyvéd és földbirtokos sietett tegnap délután a városházára és egész uton azt kiáltozta, hogy „feljelentést tesz a rendőrségnél, mert otthon nagyon rosszul bánnak vele. Mikor a városháza kapujához ért az ott posztpon álló rendőr megállította, tudva azt, hogy az öreg ur elméje egy kicsit hibás és megkérdezte hogy siet? Mig itt elmondta panaszát megérkeztek az eldohított mentők akik a szerencsétlen öreg urat nagynehezen egy bérkocsiba csalták és elvitték a lakására.

— **Csőd.** A szabadkai rossz pénzügyi viszonyoknak ismét van egy áldozata. R ó n a P á l női ruhakereskedő ellen a szabadka kir. törvényszék elrendelte a csődöt. Tömeggondnok dr. Klein Imre ügyvéd. Bejelentési határidő február 15, felszámolási határidő márczius 7-ike.

— **Végzetes balesetnek esett áldozatul Kopasz Lukács zentai tanyai gazda.** Újév estéjén egy kissé kapatosan kocsira ült, hogy a tanyára hajson ki, de utközben sőtét este lévén kocsijával a vasut árkába fordult. Reggel a városha igyekvők találták meg Kopasz Lukácsot a fölfordult kocsi alatt, de már ekkor megvolt halva. Másnap nagy részvét mellett temették el.

— **Visszafizetett adó.** Azonban nem kell nagyon örülni előlött, nagyobb hazafui gondokba esni, mert ex-lexben áll ugyan az ország, de nem az állami, vagy pótdadó és egyéb kincstári illetékek visszatérítéséről van itt szó. Csupán a fogyasztási adónak a cukor és sörre vonatkozó részéről, mivelhogy tudott

dolog, az állami kincstár a maga kezelésébe vette 1899. évtől kezdődőleg a cukor- és sörfogyasztási adót. Most, miután a kincstár a cukor- és sörfogyasztási adójának a kezelését, szedését átveszi, a leszámolás következt a bérllővel. A bérllő a kereskedőknél és kimerőknél levő kész áruk fogyasztási adóját előzetesen beszedi, már most, ami kész áru, az 1899. évtől kezdve megmaradt a feleknél, az azok után eső adót, amit már beszédett a bérllő, most visszatéríti az egyes kereskedőknél és kimerőknél a kincstár, az év elejétől raktáron talált árukat a kincstári hivatal veszi adózás alá és ettől fogva a felek a kincstárnak fizetik a fogyasztási adót a cukor és sör után.

— **Párbajozó szabó és horbély.** Két ó-becsei iparos, névszerint Galyetin Lyubomir fodrász és Gruity Lyubomir szabómester azon vitakoztak, hogy melyiküknek a foglalkozása előkelőbb. A fodrász nagyon bizonyította, hogy az ő mesterségénél előkelőbb ipar nincs, mert ő fél doktor, ki fogat húz, eret vag, köpüt rak s az arcz idomait szabályozza. Erre nagy haragra lobbant a szabó és párbajra hívta a horbélyt. Segédekkel azonban hiába kerestek. Vége abban állapotokba meg, hogy megvívna segédek nélkül is. Elmentek tehát a főbíróhoz és ott hivatalosan bejelentették tervüket és kérték, hogy arról jegyzőkönyvet vegyen fel, mert miként mondták: nem gyilkosok ők, hanem becsületes lovagok, kik nyíltan akarják az egymás becsületén ejtett csorbát kiköszörölni. A főbíró figyelmeztette őket azon következményekre, amelyek meggondolatlanságukból származnak. Azonban nem hajlottak az intő szóra, s miután tervük végrehajtásához a revolvereket is megvették, a bíró rendőri megfigyelés alá helyezte őket. Az éber rendőrséget azonban mégis kijátszották és mult szerdán délelőtt az Arpád ligetben megvívta. A később talált segédek az ellenfelek szeméit bekötötték, kezeikbe adták a fegyvert s miként szokás, szembe állították egymással. A vezényszóra a fegyverek elsültek. A köteléket egyszerre kapta le mind a kattó a szeméről és örömmel borultak egymás nyakába, miután a golyók nem találtak. — Az érdekes párbaj városszerzte beszéd tárgyát képezte.

A ker. betegs. pénztár táncvizalma.

A Bácskai Hirlap tudósítójától.

És ránk köszönt egy régeu nem látott jóismerős, ki derült sugárzást hoz magával, aki talán sohasem ismerte a vigasztalan bubánatot s mindig csak a csattogó jókedvnek len. Igen, betoppán a mulatságokat rejtő szárnyas ajtón a szerető leánykák várva-várt vendége: Karneval herczeg.

Ah, e névre, hogy elpirosodnak a harmatgyöngye arcok, milyen égető tűz szökik a szemekbe s hogy dobognak a sok-sok ártatlan titkot rejtő apró szivecskék! A leányok szív világában ez az új jövevény a legszivebben látott, mert ő segíti őket, hogy rózsás álmaikat tovább szöjjék s ő könyörög mellettük, hogy azok a rózsás álmok valóra váljanak.

Elérkezett a farsang, megkezdődtek a táncvizalmak, amelyek között az első volt a kerületi betegsegélyző pénztár táncvizalma. Csupa jókedvű asszony, leány várja az első táncot, mert hát régeu volt az, amikor utoljára táncolt. A táncmulatságra egybegyűlt M a g y a r G y ö r g y n é zászlóanya védőszárnyai alatt a város intelligens közönségének

Magy része s feszelen jökedvel járta a csárdást kora reggelig.

A táncmulatság sorsjátékkal volt egybe kötve, sebbnél-sebb lárnyak csáditották a jelenlevőket a sorsjegyvételre s éjféle, mikor a sorsjáték megkezdődött, már alig maradt eladó sorsjegy. A főnyereményt, két gyönyörű virágvázát, Fierszt István nyerte.

A szépen sikerült, táncmulatság tiszta jóvedelme körülbelül 100 frtot tesz ki, amely összeget az árvek felruházására fogják fordítani. Az idei farsang első táncvigalma tehát fényesen sikerült úgy anyagilag, mint erkölcsileg.

A sorsolásnál kihuzott számokba még a következő számú sorsjegyek tárgyai maradtak vissza, melyeket a sorsjegy előmutatása mellett a betegsejelyző pénztár helyiségében lehet átvenni: 204, 951, 680, 844, 522, 655, 390, 49, 349, 796, 109, 516, 337, 829, 649.

L.

SZÍNHÁZ

Az ördög mátkája.

Janár 9.

Üres ház előtt adták ma «Az ördög mátkája» kitűnő népszínművet elég jó előadásban. A szereplők mindegyike dicséretet érdemel, egyik többet — másik kevesebbet, azt azonban konstatálhatjuk, hogy valamennyi igyekezett a csekély számú közönségnek élvezetes estét szerezni. Különösen jó volt Mihályi (Miklós Kovács legény), aki nagyon ügyesen alakította a félénk és tapasztalatlan legényt s a kinek csak Están bácsi (Ferenczy) bűbájos itala oldotta meg a nyelvét. Szépen előadott magyar dalaiért a csekély közönségtől is zajos tapsokat kapott. Pataki Rózsa (Vermes Judit) nehéz szerepét nagyon szépen oldotta meg és a hálás közönség többször a lámpák elé hívta, Ferenczyvel énekelt ketfősét megismételnie kellett. Fóti (Boriska) méltó partnere volt Mihályinak. Ferenczy és Lomniczy né mókáin sokat neveltünk, mindkettőt ügyesen alakított, amiért nyílt színen is több ízben kitapsolták őket. A sikerhez hozzájárultak még Lomniczy, aki egyes jelenetekben nagyon is természetesen játszott, Deréki és Márkus Ilona.

L.

Törvénykezés.

A budapesti Damjanics-utcai rablógyilkos előléte. (Saját tudósítónktól.) Olvasóink bizonyára értesültek arról a gyilkosságról, a melyet a napokban Andrics Illés ó-becsei származású 17 éves kereskedősegéd, Pollacsek Samu budapesti kereskedőn alkövelet. Ez alkalommal nem lesz érdektelen, ha a fiatal gyilkosnak, a ki kegyelenség tekintetében tultett a legvénebb illavai feyenczen, előéletéből egy pár adatot közlünk: Andrics Illés ó-becsei születésű 17 éves kereskedősegéd, kinek atyja másfél évvel ezelőtt halt el; anyja teljesen vagyontalan özvegy, a ki két kis gyermekét, meg önmagát napszámából tartja el. Andrics Illést szülei 4 évvel ezelőtt Pandek Antal ó-becsei tekintélyes fűszerkereskedő üzletébe adták tanulni négy évre; de csak 3 évet töltött Pandeknél. Gazdáját ugyanis rendszeresen lopta s a loptott tárgyakat eladogatván, árukat éjjelenként

elkorhelykedte. Andrics sűrű korhelykedése végre a gazdájának a fülébe is eljutott s miután kitudódott az is, hogy a loptott árúk értékesítéséből szerzi a lumpolásához szükséges pénzt, gazdája a múlt év január 15-én üzletéből elbocsátotta. Mindazonáltal a fiu szegény özvegy anyjára és kiskoru testvéreire való tekintettel, meg abban bizakodván, hogy Andrics talán megjavul, bár egy év még hiányzott a kikötött tanuló évekből, Andricot tetszabadította és kiadta neki a segédbizonyítványt, Andrics ezután még otthon tartózkodott, de mert nem volt semmije, a miből megélhetett volna, a múlt év február havában Adára ment s ott Waldner S. kereskedőnél nyert alkalmazást. Itt eleinte jól viselkedett, úgy annyira, hogy főnöke akárhánszor is pénzbeszedéssel is megbizta. Andrics a megbiztatásnak eleget is tett, amde a beszédett pénznek csak kis részével számolt el, a nagyobb részt pedig zsebre vágván, főnökétől megszökött s utját Romániába vette. Hogy azóta merre csafangolt és mivel foglalkozott, erre nézve anyja sem tud felvilágosítást adni, mivel fiától csak novemberben kapott levelet melyben tudatta vele, hogy Pesten van Pollacsek üzletében alkalmazásban. Hogy Pollacsektől mikor lépett ki és hogy azóta mivel foglalkozott, arról anyja mit sem tud. A szegény asszony, a mikor fiának gonosz tettéről értesült, összerokad s azóta ágyban fekvő beteg. A mig alyja élt, a fiu magaviselete ellen nem volt panasz mert apja, a ki szücc: iparos volt, fiát szigoruan tartotta. Iskoláztatására azonban nem tett módja s ezért, bár a fiu jó tanuló volt, az elemi iskola bevégzése után a kereskedői pályára adta. Atyja halála után rossz társaságba keveredett s ennek hatása ezután a teljes elvetemedettsébe juttatta el.

CSARNOK. LORELEY.

Reichenbach elbeszélése.

fordította: Gál Lajos.

Folytatás.

17.

VI.

— Örvendek, hogy viszontláthatom! — s ezzel szobácskájába osont, a hol a fekete mennino házi kötényt egy fehérválkólóval cserélte fel s ragyogó barna haját a tükör előtt lesimitotta s mint Éva igazi gyermeke így kicsinosítva, mintha borus gondolatai is elhagylták volna. Nem csoda! Emmi egy üde tizenhét éves leányka volt s Lenberg Ottó szelletes, csinos férfi.

A kormánytanácsos örömeteljesen nézte végig a hájos leánykát s barátságosan rázták meg egymás kezét. Azután a lagasba mentek, hol csakhamar magukra hagylták őket a szülők, a kormánytanácsos értett hozzá, mint kell egy panaszos fiatal leánynak a nyelvéen szólni, úgy, hogy bámulatos volt, mennyi ötlete támadt egyszerre a kis leánynak s hogy értett a társalgáshoz! Az oszonnánál Emmi apja és anyja titkos büszkeséggel néztek leányukra ama tudatban, hogy jól nevelt gyermekük van.

Sajátságos, hogy az egész idő alatt Norbertől nem volt szó.

A társalgás elején kérdezte ugyan az államtanácsos Emmitől, hogy jó híreket hallott-e jegyeséről, mire a leányka elfogultan csak

annyit felelt: „Igen jókat,” s ez volt az egész. Később mégis rákerült a beszéd Ulmingen grófnőre, kinek birtokai közel a városhoz feküdtek s Lenberg kérde Emmi, hogy mit tud a grófnőről.

Emmi azt felelte, hogy úgy mondják Itáliában van.

— Nem, ott nincs — felelt az államtanácsos — már elakartam önöknek beszélni, de elfeledtem — a grófnő egyik tisztjétől hallottam, hogy urnője a Wierwaldstädti főnáln egy kastélyban lakik, teljesen egyedül s ott is marad egész karácsonyig. Megis nevezte a helyet, várjanak csak Chateau Vignes — különben könnyű megjegyezni.

Az államtanácsos észrevette, mint halványult el Emmi arca, azután piros lett. Ajkai remegtek, igen fel volt izgálva, a nélkül, hogy ennek okát Lenberg tudhatta volna, majd hirtelen feléje fordult Emmi:

— Ön azt mondta, hogy sokat utazott, ismeri ön a Wierwaldstädti tavat és a Chateau Vignét is.

— Mindenesetre emlékszem, csinos épület. Inkább nyári lak, mint kaszély, Luczernhez közel, én onnan kerestem föl azt.

— Luczern mellett? — kiállt a kormánytanácsosné. Na, ha ezt Norbert tudná. Ezt meg kell neki írnod Emmi!

Most Lenberg nézett Emmire. Egyszerre megludta, hogy az imént mi történt szegény leányka keblében és tehetetlen zavarában a körmeit vizsgálta s érté, hogy helyrehozhatlan indiscretiót követett el.

Emmi megpillantá zavarát és színelte nyugalmmal mondá:

— Oh, most már emlékszem, hiszen Norbert irt nekem erről, de csak úgy mellékesen.

— Ah, ő megírta neked, kérde a kormánytanácsosné, nos úgy már te is elbeszélhetted volna nekem öreg! — fordult férje felé — hiszen ti tudjátok mennyire érdekel engem a kedves asszony. Egyebiránt mikor irt neked Norbert utójára Emmi?

Nekem úgy tetszik, hogy te már nem is beszélsz az ő leveleiről?

Emmi érezte, hogy Lenberg furkászva nézi és gyorsan felelt.

— Oh mama, még csak pár napja múlt, mióta irt.

De minden erőlködése daczára hangja kissé tompán cséngött s Lenberg Ottó most már tudta hányadán van, s végtelenül sajnálta a szegény hőslelkű kis leányt.

A társalgás azonban sehogysem akart rendez medrébe térni s Lenberg némsokára távozott félig örvendve, félig szomoruan.

Emmi szobájába vonult s igen keserű könnyeket öntött, Lenbergnek igaza volt, a leánykának sejtelve sem volt róla, hogy Ulmingen grófnő Norbert közelében van s im egyszerre világos lett előtte minden, világosok lettek előtte a rövid levelek, a hideg szavak s a hosszú szünetek. Felfártózatlanul folytak keserű könnyei, mert tudta immár, hogy Norbert nem szereli őt többé.

Elhatározta, hogy kérdőre vonja Norbertet s emellett reménykedett hátha semmisse igaz, hátha Norbert a régi és szereli őt? Másik perczben megkeményítette szívét, ha nem ezéreti, legalább tudja meg a valót. Irt neki és az válaszolt hidegen, mindennek vége volt! Emmi reszketve, sápadtan támaszkodott az ajtóhoz.

Ekkor lépett be édes anyja.

— Gyermekeim! — kiáltá megijedve — mi bajod van?

És most kilört végre a régen elfojtott fájdalom. A lányka anyja keblére borult és fejét ráhajlva zokogta:

— Oh mama, mama! mindennek vége van, Norbert nem szeret többé engemet!

Folytatása következik.

11889 szám 1898 tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közbirré teszi, hogy a szabadkai takarékpénztár és népbank végrehajthatónak Siroki Anna ugyanis mint kk. Prokesch József végrehajtást szenvedők elleni 180 ft — kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a szabadkai kir. járásbírság) területén levő Szabadka város határában fekvő a szabadkai 3327 sz. betétben A + 3078 hrsz. a. foglalt IV. kőri 633 ö. i. sz. Siroki Anna férj. Szakál Andrásné és kk. Prokesch József neveiken álló ház és 117 □ öl területű udvarra az árverést 688 ft — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi február hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 68 ft 80 krt készpénzben vagy 1881 LX t.-cz. 42 §-ában

jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333 sz. a. kelt Igazságügy-ministeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX t.-cz. 170 §-a értelmében a bánai pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényi átsegültatni.

Szabadkán, a kir. trvszék telekkönyvi hatóság 1898 évi november hó 6-ik napján.

Dr. Eperjessy Béla
kir. tázéki bíró.



Titkár (felolvasó)

kerestetik ki a magyar és német nyelvben jártas.

Értesítést ad a kiadóhivatal.



Mlinerits János

ELSŐ SZABADKAI

TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

Deák utca, Jó Dezső-féle ház.

Ven szerencsém a közönséget értesítet, hogy a már 20 év óta legjobb hírnéknek örvendő Első Szabadkai Temetkezési vállalatomat a mai kor igényeinek megfelelőleg tetemesen megújítottam és megnagyobbítottam. hogy mindenrendű temetésnél a legszebb izlésnek pontosan és szilárdan megfelelhessenek. Amíg én azt bátor vagyok közbirré tenni, egyuttal felemlitem, hogy az eddigi olcsó és szolid árakból 10%-tól 25%-ig leszállítottam és kérem előforduló esetben ezem becses bizalmával megtisztelni, hol úgy a minták mint a legolcsóbbra szabott árak a n. é. közönség rendelkezésére állanak.

Az eddig irántam tanúsított bizalméért köszönetet mondok, kérem ezt irántam a jövőben is fenntartani. Temetések 10 frtól fölfelé 600 frtig minden árban.

Kiváló tisztelettel

MLINERITS JÁNOS.

Nagy Képes Világtörténet.

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ALDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MAR CZALI HENRIK

Mintegy 2500 szövegképpel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történeti térképpel, 8500 szövegoldalal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Terveiben, céljában, eszközében, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás. A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és irasmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített historial muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerzeni. Ezek a nagy europai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építményükről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk, kívül emelik a mű becsét, az egészek művészi értékét adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója baráta, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül diszes félbőr-kötésben, bőrhátal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy kötet egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmikép sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsátatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadásához diszes be-kötési táblák szállítatnak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvárasznál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

- a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,
- b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvtárságokhoz vagy a közeli kiadókhoz fordítandók.

*

Tájékoztató képes prospektust

mutatványfüzetet

ingyven és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők szíveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.